

VENDIM
Nr. 178, datë 6.3.2012

PËR INCINERIMIN E MBETJEVE*

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të nenit 47 të ligjit nr. 10 463, datë 22.9.2011 “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”, me propozimin e Ministrit të Mjedisit, Pyjeve dhe Administrimit të Ujërave, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

I. QËLLIMI

Qëllimi i këtij vendimi është përcaktimi i kërkesave të detajuara për incinerimin dhe bashkincinerimin e mbetjeve, duke synuar parandalimin ose kufizimin sa më shumë të jetë e mundur të efekteve negative në mjedis dhe rreziqeve që rezultojnë, për shëndetin e njeriut, nga ndotja e shkaktuar nga shkarkimet prej këtyre proceseve në ajër, tokë, ujërat sipërfaqësore dhe nëntokësore.

II. PËRKUFIZIME

Në kuptim të këtij vendimi, termat e mëposhtëm kanë këto kuptime:

1. “Mbetje bashkiake të përziera”, mbetjet me origjinë nga shtëpitë dhe mbetjet e sektorit të tregtisë, industrisë dhe të institucioneve, të cilat, për shkak të natyrës dhe përbërjes së tyre janë të ngjashme me mbetjet me origjinë familjare, por duke përjashtuar fraksionet e treguara në aneksin 1 të vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 99, datë 18.2.2005 “Për miratimin e Katalogut Shqiptar për Klasifikimin e Mbetjeve”, nën titullin 20 01, të cilat grumbullohen veçmas në burim, dhe duke përjashtuar mbetjet e tjera që paraqiten nën titullin 20 02, të po atij aneksi;

2. “Impiant ekzistues incinerimi apo bashkincinerimi”, një impiant incinerimi apo bashkincinerimi:

a) i cili ka qenë në punë në datën që ka hyrë në fuqi, ligji nr. 10 448, datë 14.7.2011 “Për lejet e mjedisit”; ose

b) i cili nuk ka qenë në punë në datën që ka hyrë në fuqi ligji nr. 10 448, datë 14.7.2011 “Për lejet e mjedisit”, por të cilit i është dhënë leja e ndërtimit në përputhje me ligjin nr. 10 119, datë 23. 4.2009 “Për planifikimin e territorit”, me kusht që ndërtimi i impiantit të fillojë brenda një viti nga data e hyrjes në fuqi të këtij ligji.

3. “Kapacitet nominal”, shuma e kapaciteteve të bashkincinerimit të furrave prej të cilave përbëhet impianti i bashkincinerimit, ashtu siç specifikohet nga ndërtuesi dhe konfirmohet nga operatori, duke marrë parasysh, në veçanti, vlerën kalorifike të mbetjeve, të shprehur në sasinë e mbetjeve të incineruara në orë.

4. “Dioksinat dhe furanet” janë të gjitha dioksinat dibenzo-p poliklorinuara, si edhe dibenzofuranet e listuara në aneksin I të këtij vendimi.

5. “Leje mjedisi” ka kuptimin e dhënë në ligjin nr. 10 448, datë 14.7.2011 “Për lejet e mjedisit”, e lëshuar në përputhje me kërkesat dhe kushtet e parashtruara në përmbushje të të gjitha kërkesave të këtij vendimi.

6. “Teprica”, çdo material i lëngshëm apo i ngurtë (duke përfshirë edhe hirin që mbetet në fund dhe skoriet, hirin fluturues dhe pluhurin e kaldajës, produktet e ngurta të reaksioneve nga trajtimi i gazrave, llumrat e ujërave të zeza nga trajtimi i ujërave të ndotura, katalizatorët e konsumuar dhe karbonin e aktivizuar të konsumuar), që gjenerohet nga procesi i incinerimit ose bashkincinerimit, nga trajtimi i gazrave të shkarkimit apo ujërave të ndotura ose nga procese të tjera brenda impiantit të incinerimit apo të bashkincinerimit, pra teprica mbetjesh që rezultojnë nga procesi i asgjësimit të mbetjeve.

7. “Shkarkim” ka kuptimin e dhënë sipas ligjit nr. 10 431, datë 9.6.2011 “Për mbrojtjen e mjedisit”.

8. “Vlerë kufi e shkarkimit” ka kuptimin e dhënë sipas ligjit nr. 10 448, datë 14.7.2011 “Për lejet e mjedisit”.

9. “Ujëra të ndotura” ka kuptimin e dhënë në pikat 1, 2 dhe 3, të nenit 3, të ligjit nr. 9115, datë 24.7.2003 “Për trajtimin mjedisor të ujërave të ndotura”, dhe çdo ujë tjetër i ndotur që i nënshtrohet

* Ky vendim transponzon Direktivën 32000L0076, Direktiva 2000/76/EC për incinerimin e mbetjeve, **OJ L 332, 28.12.2000, p. 91–111**

rregulloreve sipas legjislacioneve të tjera, për shkak të substancave apo objekteve që përmban.

10. “Publik” ka kuptimin e dhënë sipas ligjit nr. 10 431, datë 9.6.2011 “Për mbrojtjen e mjedisit”.

11. “Ministër” është ministri përgjegjës për mbrojtjen e mjedisit.

12. “Mbetje e rrezikshme” ka kuptimin që i është dhënë nga ligji nr. 10 463, datë 22.9.2011 “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”. Kërkesat specifike, të këtij vendimi, për mbetjet e rrezikshme nuk zbatohen për mbetjet e rrezikshme të mëposhtme:

a) mbetjet e lëngshme të djegshme, duke përfshirë vajrat e përdorur që gjenerohen brenda territorit të Republikës së Shqipërisë dhe që nuk përmbajnë PCB, PCT në përqendrim më shumë se 50 pmm, ashtu siç përcaktohet në ligjin “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”, me kusht që ato të plotësojnë edhe kriteret e mëposhtme:

i) përmbajtja masive e hidrokarbureve aromatike të poliklorinuara arrin përqendrime që nuk janë më të larta se ato të përcaktuara në akte të tjera;

ii) këto mbetje nuk konsiderohen si të rrezikshme, në sajë të përmbajtjes së përbërësve të tjerë në sasi ose përqendrime, dhe që nuk janë në përputhje me kërkesat e nenit 5, të ligjit nr. 10 463, datë 22.9.2011 “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”, në mbrojtje të shëndetit të njeriut dhe mjedisit; dhe

iii) vlera kalorifike neto arrin të paktën 30 MJ për kilogram.

b) të gjitha mbetjet e lëngshme të djegshme, të cilat, në gazrat e oxhakut që rezultojnë drejtpërdrejt nga djegia e tyre, nuk mund të shkaktojnë shkarkime të tjera përveç atyre nga gazoili, siç parashikohet në akte të tjera, ose përqendrim më të lartë të shkarkimeve sesa të atyre që rezultojnë nga djegia e gazoilit.

Të gjithë termat e tjerë të përdorur në këtë vendim kanë të njëjtin kuptim të dhënë nga neni 3, i ligjit “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”.

III. FUSHA E VEPRIMIT DHE PËRJASHTIMET NGA FUSHA E ZBATIMIT TË KËTJË VENDIMI

1. Ky vendim mbulon të gjitha impiantet e incinerimit dhe bashkincinerimit.

2. Përfshihen nga fusha e zbatimit:

a) Impiantet që trajtojnë vetëm mbetjet e mëposhtme:

i) mbetjet vegjetale nga bujqësia dhe pyjet;

ii) mbetjet vegjetale nga industria e përpunimit të ushqimeve, nëse nxehtësia e gjeneruar rikuperohet;

iii) mbetjet vegjetale me fibra nga prodhimi i brumit (tullit) të paprekur, si edhe nga prodhimi i letrës nga brumi, nëse ato bashkincinerohen në vendin e prodhimit dhe nxehtësia e gjeneruar rikuperohet;

iv) mbetjet drusore, me përjashtim të atyre që mund të përmbajnë përbërje organike halogjene apo metale të rënda, si rezultat i trajtimit me konservantë apo veshje drusore, dhe që përfshin në veçanti të tilla mbetje drusore që e kanë origjinën nga mbetjet e ndërtimit dhe shembjeve;

v) mbetjet e tapave;

vi) mbetjet radioaktive;

vii) skeletet e kafshëve, siç përcaktohet nga legjislacioni përkatës për shëndetin e kafshëve;

viii) mbetjet që rezultojnë nga eksplorimi dhe nga shfrytëzimi i burimeve të naftës dhe gazit nga impiantet detare dhe që digjen në bordin e këtyre impianteve.

b) Impiantet eksperimentale që përdoren për kërkim, zhvillim dhe testim, me qëllim përmirësimin e procesit të incinerimit dhe që trajtojnë më pak se 50 tonë mbetje në vit.

IV. KUSHTET E PËRGJITHSHME QË DUHET TË PLOTËSOJË KËRKESA PËR LEJE MJEDISI

1. Pavarësisht nga dispozitat e ligjit “Për lejet e mjedisit”, kërkesa për leje mjedisi për të operuar një impiant incinerimi ose bashkincinerimi duhet të përfshijë një përshkrim të masave të cilat garantojnë që:

a) impianti është projektuar, është pajisur dhe do të operohet në mënyrë të tillë që kërkesat e këtij vendimi marrin parasysh kategoritë e mbetjeve që do të incinerohen;

b) nxehtësia e gjeneruar gjatë procesit të incinerimit dhe bashkincinerimit do të rikuperohet sa më shumë të jetë e mundur, p.sh., nëpërmjet nxehtësisë dhe fuqisë së kombinuar, gjenerimit të avullit nga procesi apo sigurimit të ngrohjes për banesat e asaj zone;

c) mbetjet do të minimizohen në sasi dhe rrezikshmëri e, atje ku është e mundur, do të riciklohen;

ç) asgjësimi i mbetjeve që nuk mund të parandalohen, reduktohen apo riciklohen do të kryhet në përputhje me legjislacionin në fuqi;

d) impianti është projektuar, ndërtuar, pajisur dhe do të operojë në mënyrë të tillë që të parandalojë shkarkimet në ajër të cilat shkaktojnë rritje të konsiderueshme të nivelit bazë të ndotjes së ajrit, në veçanti

gazrat e shkarkimit do të shkarkohen, në mënyrë të kontrolluar dhe në përputhje me legjislacionin përkatës për normat e cilësisë së ajrit, nëpërmjet një oxhaku, lartësia e të cilit është llogaritur në mënyrë të tillë që të ruajë shëndetin e njerëzve dhe mjedisin;

dh) mbetjet spitalore infektive do të vendosen drejtpërdrejt në furrë, pa u përzier më parë me kategori të tjera mbetjesh dhe pa u prekur drejtpërdrejt;

e) menaxhimi i impiantit të incinerimit ose bashkincinerimit do të jetë në dorë të personit fizik që është kompetent të menaxhojë impiantin.

2. Agjencia e Mjedisit dhe e Pyjeve përgatit lejen e mjedisit për operimin e impiantit të incinerimit ose bashkincinerimit vetëm në qoftë se kërkesa e bërë për këtë qëllim tregon se teknikat e propozuara të matjeve për shkarkimet në ajër janë në përputhje me aneksin III, të këtij vendimi dhe, ato në lidhje me shkarkimet në ujë, janë në përputhje me pikat 1 dhe 2 të aneksit III, të këtij vendimi.

V. KUSHTET QË DUHET TË PËRFSHIHEN NË NJË LEJE MJEDISI PËR OPERIMIN E NJË IMPIANTI INCINERIMI OSE BASHKINCINERIMI

1. Pavarësisht nga sa është parashikuar në ligjin “Për lejet e mjedisit”, leja e mjedisit të dhënë për operimin e një impianti incinerimi ose bashkincinerimi, përveç përmbushjes së kushteve të zbatueshme, të parashtruara në ligjin “Për lejet e mjedisit”, në aktet normative për trajtimin e ujërave të ndotura, për cilësinë e ajrit të mjedisit, për ndotjen e shkaktuar nga substancat e rrezikshme të shkarkuara në mjedisin ujor dhe për asgjësimin e mbetjeve në *landfill*, duhet të përfshijë, gjithashtu, edhe informacionin dhe kërkesat e mëposhtme:

a) Të rendisë qartë kategoritë e mbetjeve që mund të trajtohen. Lista duhet të përdorë, të paktën, kategoritë e mbetjeve të përcaktuara në Katalogun Shqiptar të Mbetjeve, siç përcaktohet në vendimin nr. 99, datë 18.2.2005 të Këshillit të Ministrave “Për miratimin e katalogut për klasifikimin e mbetjeve”, dhe të përmbajë informacion në lidhje me sasinë e mbetjeve, atje ku është e përshtatshme;

b) Të përfshijë kapacitetin total të impiantit të incinerimit apo bashkincinerimit të mbetjeve;

c) Të specifikojë procedurat e marrjes së mostrave dhe të matjes që përdoren për të përmbushur detyrimet e vendosura për matjet periodike të ndotësve të ajrit dhe ujit.

2. Leja e mjedisit që jepet për operimin e një impianti incinerimi apo bashkincinerimi i cili përdor mbetje të rrezikshme, përveç kushteve të parashtruara në kreu VII të këtij vendimi, duhet të përfshijë edhe informacionin dhe kërkesat e mëposhtme:

a) Të rendisë sasinë e kategorive të ndryshme të mbetjeve të rrezikshme që mund të trajtohen;

b) Të specifikojë fluksin maksimal dhe minimal të masës së atyre mbetjeve të rrezikshme, vlerat e tyre kalorifike maksimale e minimale, si dhe përmbajtjen maksimale të ndotësve në to, p.sh., të PCBs, PCPs, klorit, fluorit, squfurit, metaleve të rënda.

VI. KUSHTET E PËRGJITHSHME OPERATIVE QË DUHET TË PËRFSHIHEN NË LEJEN E MJEDISIT

1. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve duhet të sigurojë që leja e mjedisit për operimin e një impianti incinerimi të përfshijë kushtet e mëposhtme:

a) Impiantet e incinerimit duhet të operohen me qëllim që të arrihet një nivel i tillë incinerimi që përmbajtja e karbonit organik total (TOC) të hirit dhe skorjeve që mbeten në fund të jetë më pak se 3% ose që humbja e tyre gjatë ndezjes të jetë më pak se 5% e peshës së thatë të materialit. Nëse është e nevojshme, duhet të përdoren teknikat e duhura të paratrajtit të mbetjeve.

b) Impiantet e incinerimit duhet të projektohen, pajisen dhe operohen në mënyrë të tillë që temperatura e gazrave që rezultojnë nga procesi, e matur pranë murit të brendshëm apo pranë një pike tjetër përfaqësuese të dhomës së djegies, pasi të jetë autorizuar nga Agjencia e Mjedisit dhe e Pyjeve, të ngrihet në mënyrë të kontrolluar e të njëtrajtshme dhe, madje, edhe në kushtet më të pafavorshme, deri në temperaturën 850° C, për dy sekonda, pas injektimit të fundit të ajrit të djegies. Në qoftë se incinerohen mbetje të rrezikshme me përmbajtje prej më shumë se 1% substanca organike të halogjenuara, të shprehura si klor, temperatura duhet të ngrihet deri në 1100°C për, të paktën, dy sekonda.

c) Çdo linjë e impiantit të incinerimit duhet të pajiset me, të paktën, një pajisje djegëse ndihmëse. Kjo pajisje djegëse duhet të ndizet automatikisht kur temperatura e gazrave të djegies, pas injeksionit të fundit të ajrit të djegies, bie nën 850°C ose 1100°C, sipas rastit. Ajo duhet të përdoret, gjithashtu, edhe gjatë

operacioneve të fillimit dhe të mbylljes, me qëllim që temperaturat prej 850°C ose 1100°C, sipas rastit, të ruhen gjatë gjithë kohës së këtyre operacioneve, për sa kohë që mbetjet e padjegura ndodhen në dhomën e djegies.

ç) Gjatë operacioneve të fillimit dhe mbylljes ose kur temperatura e gazit të djegies bie nën 850° C ose 1100°C, sipas rastit, pajisja djegëse ndihmëse nuk duhet të ushqehet me lëndë djegëse të tilla që mund të shkaktojnë shkarkime më të larta sesa ato që rezultojnë nga djegia e gazoilit, gazrave të lëngëzuara apo gazit natyror.

2. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve duhet të sigurojë që leja e mjedisit për operimin e një impianti me bashkincinerim do të përmbajë kushte që sigurojnë se impiantet e bashkincinerimit të projektohen, pajisen, ndërtohen dhe operohen në mënyrë të tillë që temperatura e gazrave, që rezultojnë nga bashkincinerimi i mbetjeve, të ngrihet, në mënyrë të kontrolluar dhe të njëtrajtshme dhe, madje, edhe në kushtet më të pafavorshme, deri në temperaturën 850°C, për dy sekonda. Në qoftë se bashkincinerohen edhe mbetje të rrezikshme me përmbajtje prej më shumë se 1% substancash organike të halogjenuara, të shprehura si klor, temperatura duhet të ngrihet deri në 1100 °C.

3. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve duhet të sigurojë që leja e mjedisit për operimin e impianteve të incinerimit dhe bashkincinerimit do të përmbajë kushte që sigurojnë vënien në punë të një sistemi automatik për të parandaluar furnizimin me mbetje:

a) gjatë fazës së fillimit, derisa të arrihet temperatura prej 850°C ose 1100°C, sipas rastit, ose temperatura e specifikuar sipas pikës 4, të këtij kreu;

b) sa herë që nuk ruhet temperatura prej 850°C ose 1100°C, sipas rastit, apo temperatura e specifikuar sipas pikës 4 të këtij kreu;

c) sa herë që matjet e vazhdueshme, që kërkohen nga ky vendim, tregojnë se, për shkak të shqetësimeve apo defekteve të pajisjeve pastruese, ndonjëra nga vlerat kufi të shkarkimit është tejkaluar.

4. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve, me qëllim që të plotësohen kërkesat e këtij vendimi, mund të autorizojë, sipas rastit, kushte të ndryshme nga ato të parashtruara në pikat 1 dhe 3, të këtij kreu, për sa i përket temperaturës, si dhe ato të specifikuara në lejet përkatëse të mjedisit për disa kategori mbetjesh apo për procese të caktuara termike. Ndryshimi i kushteve operationale në lejet përkatëse të mjedisit nuk duhet të shkaktojë më shumë mbetje apo mbetje me përmbajtje më të lartë të ndotësve organikë në krahasim me mbetjet e pritshme, në bazë të kushteve të parashikuara në pikën 1, të këtij kreu.

5. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve, me qëllim që të plotësohen kërkesat e këtij vendimi, mund të autorizojë, sipas rastit, kushte të ndryshme nga ato të parashtruara në pikat 4 dhe 5 të këtij kreu, për sa i përket temperaturës, dhe të specifikuara në lejet përkatëse të mjedisit për disa kategori mbetjesh apo për procese të caktuara termike. Një autorizim i tillë duhet të vendosë si kusht, të paktën, respektimin/përmbushjen e dispozitave për vlerat kufi të shkarkimeve për karbonin organik total dhe oksidin e karbonit (CO), të përcaktuar në aneksin V të këtij vendimi.

6. Në rastin e bashkincinerimit të mbetjeve të veta në vendin e gjenerimit të tyre, në kaldajat ekzistuese të industrisë së letrës dhe brumit të letrës, autorizimi i përcaktuar në pikën 5 të këtij kreu, duhet të vendosë kushtin që të respektohen/përmbushen, të paktën, dispozitat për vlerat kufi të shkarkimeve për karbonin organik total, të përcaktuara në aneksin V të këtij vendimi.

VII. KUSHTET OPERATIVE SPECIFIKE QË DUHEN PËRFSHIRË NË LEJEN E MJEDISIT NË LIDHJE ME VLERAT KUFI TË SHKARKIMIT NË AJËR

1. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve, për operimin e një impianti incinerimi ose bashkincinerimi, duhet të sigurojë që leja e mjedisit në lidhje me vlerat kufi të shkarkimit në ajër do të përmbajë kushte të cilat sigurojnë që:

a) Impiantet e incinerimit të projektohen, pajisen, ndërtohen dhe operohen në mënyrë të tillë që gazrat e shkarkuar të mos tejkalojnë vlerat kufi të shkarkimeve të përcaktuara në aneksin V të këtij vendimi;

b) Impiantet e bashkincinerimit të projektohen, pajisen, ndërtohen dhe operohen në mënyrë të tillë që gazrat e shkarkuar të mos tejkalojnë vlerat kufi të shkarkimeve të përcaktuara në aneksin II të këtij vendimi apo të vendosura në përputhje me to.

c) Nëse në një impiant bashkincinerimi më shumë se 40% e nxehtësisë së çliruar vjen nga mbetjet e rrezikshme, do të zbatohen vlerat kufi të shkarkimit, të përcaktuara në aneksin V të këtij vendimi.

Rezultatet e matjeve të bëra, për të verifikuar respektimin e vlerave kufi të shkarkimit, do të standardizohen sipas kushteve të përcaktuara në krerët XI dhe XII të këtij vendimi.

2. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve, në rastin e lejes së mjedisit për bashkincinerimin e mbetjeve bashkiake të përziera të patrajuara, i përcakton vlerat përkatëse kufi në përputhje me aneksin V të këtij vendimi, ndërsa aneksi II i tij nuk zbatohet.

3. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve, kur është e nevojshme, në lejen përkatëse të mjedisit përcakton vlerat kufi të shkarkimit për hidrokarburet aromatike policiklike ose ndotësit e tjerë.

VIII. KUSHTET OPERATIVE SPECIFIKE QË DUHEN PËRFSHIRË NË LEJEN E MJEDISIT NË LIDHJE ME SHKARKIMET E UJËRAVE NGA PASTRIMI I GAZRAVE TË SHKARKUARA

1. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve duhet të sigurojë që leja e mjedisit për operimin e një impianti incinerimi ose bashkincinerimi, në lidhje me shkarkimet e ujërave nga pastrimi i gazrave të shkarkuara, do të përmbajë kushte të cilat sigurojnë që:

a) Shkarkimet në mjedisin ujqor të ujërave të ndotura, që rezultojnë nga pastrimi i gazrave të shkarkuara, do të kufizohen sa më shumë të jetë e mundur dhe në asnjë rast nuk do të kenë vlera më të larta sesa vlerat kufi të shkarkimeve, të përcaktuara në aneksin IV të këtij vendimi.

b) Ujërat e ndotura, që rezultojnë nga pastrimi i gazrave të shkarkuara, do të shkarkohen në mjedisin ujqor pas trajtimit veçmas të tyre, me kusht që:

i) të përmbushen kërkesat e normave të cilësisë së mjedisit dhe normave të shkarkimeve në mjedis, siç përcaktohen nga ligji “Për mbrojtjen e mjedisit”, në formën e vlerave kufi të shkarkimeve;

ii) përqendrimet e masës së substancave ndotëse, të referuara në aneksin IV të këtij vendimi, të mos tejkalojnë vlerat kufi të shkarkimeve, të përcaktuara po aty.

c) Territoret e impianteve të incinerimit dhe bashkincinerimit, përfshirë zonat e magazinimit të mbetjeve, do të projektohen në mënyrë të tillë që të parandalojnë shkarkimet e paautorizuara dhe aksidentale të substancave ndotëse në tokë, ujërat sipërfaqësore dhe nëntokësore, në përputhje me dispozitat e parashtruara në legjislacionin përkatës në fuqi.

ç) Kapaciteti magazinues do të jetë i tillë që do të sigurojë mbajtjen e ujërave të ndotura të shiut, që kanë rrjedhur nga impiantet e incinerimit apo bashkincinerimit, ose të ujërave të ndotura që rezultojnë nga derdhjet apo operacionet e shuarjes së zjarreve.

d) Kapaciteti magazinues do të jetë i tillë që do të sigurojë që këto të mund të testohen dhe trajtohen para shkarkimit të tyre, atje ku është e nevojshme.

dh) Hollimi i ujërave të ndotura, me qëllim përmbushjen e vlerave kufi të shkarkimit, të përcaktuara në aneksin IV të këtij vendimi, ndalohet të kryhet.

2. Vlerat kufi të shkarkimeve për ujërat e ndotura, që rezultojnë nga pastrimi i gazrave të shkarkuara dhe që përmbajnë substancat ndotëse, të referuara në aneksin IV të këtij vendimi, duhet të zbatohen, në pikën e shkarkimit të tyre, nga impianti i incinerimit apo bashkincinerimit.

3. Leja e mjedisit për operimin e impiantit të incinerimit ose bashkincinerimit, në lidhje me shkarkimet e ujërave që rezultojnë nga pastrimi i gazrave të shkarkimit, duhet të përmbajë kushte të cilat sigurojnë që kur këto ujëra të ndotura trajtohen në territorin e impiantit bashkë me ujëra të tjera të ndotura që gjenden aty, operatori duhet të marrë masat e referuara në krerët XI dhe XII të këtij vendimi:

a) për rrymën e ujërave të ndotura nga pastrimi i gazrave të shkarkimit para futjes së tyre në impiantin e përbashkët të trajtimit të ujërave të ndotura.

b) për rrymën/rrymat e tjera të ujërave të ndotura para futjes së saj/ tyre në impiantin e përbashkët të trajtimit të ujërave të ndotura.

c) në pikën e shkarkimit përfundimtar të ujërave të ndotura, pas trajtimit, nga impianti i incinerimit apo bashkincinerimit.

Operatori duhet të bëjë llogaritjet e duhura të bilancit të masës, me qëllim që të përcaktojë nivelet e shkarkimeve që rezultojnë nga pastrimi i gazrave të shkarkuara në mënyrë që të kontrollojë respektimin e vlerave kufi të shkarkimeve, të përcaktuara në aneksin IV të këtij vendimi.

Ndalohet hollimi i ujërave të ndotura, në çdo rrethanë, me qëllim përmbushjen (respektimin) e vlerave kufi të shkarkimit, të përcaktuara në aneksin IV të këtij vendimi.

4. Leja e mjedisit për operimin e impiantit të incinerimit ose bashkincinerimit, në lidhje me shkarkimet e ujërave nga pastrimi i gazrave të shkarkimit, duhet të përmbajë kushte të cilat sigurojnë që:

a) Kur ujërat e ndotura nga pastrimi i gazrave të shkarkimit, që përmbajnë substancat ndotëse të referuara në aneksin IV të këtij vendimi, trajtohen jashtë impiantit të incinerimit apo bashkincinerimit në një

impiant trajtimi që përdoret vetëm për trajtime të këtyre lloje ujërash të ndotura, vlerat kufi të shkarkimeve, të përcaktuara sipas aneksit IV të këtij vendimi, duhet të zbatohen në pikën ku ujërat e ndotura largohen nga impianti i trajtimit.

b) Në qoftë se impianti i trajtimit, që ndodhet jashtë territorit të impiantit të incinerimit, nuk merret vetëm me trajtimin e ujërave të ndotura të incineratorit, operatori duhet të bëjë llogaritjet e duhura të bilancit të masës, siç parashikohet në shkronjat “a”, “b” dhe “c”, të pikës 3 të këtij kreu, me qëllim që të përcaktojë nivelet e shkarkimeve që rezultojnë nga pastrimi i gazrave të shkarkuara në totalin e ujërave të ndotura përfundimtare, me qëllim që të kontrollojë respektimin e vlerave kufi të shkarkimeve për rrymën e ujërave të ndotura nga pastrimi i gazrave të shkarkimit, të përcaktuara në aneksin IV, të këtij vendimi.

Ndalohet hollimi i ujërave të ndotura në çfarëdo rrethane, me qëllim përmbushjen (respektimin) e vlerave kufi të shkarkimit, të përcaktuara në aneksin IV të këtij vendimi.

5. Leja e mjedisit për operimin e impiantit të incinerimit ose bashkincinerimit, në lidhje me shkarkimet e ujërave nga pastrimi i gazrave të shkarkuara, duhet:

a) të përcaktojë vlerat kufi të shkarkimit për substancat ndotëse të referuara në aneksin IV, të këtij vendimi, në përputhje me shkronjën “a” të pikës 1 të këtij kreu, dhe me qëllim plotësimin e kërkesave të referuara në shkronjën “b”, nënndarja “i” po të pikës 1;

b) të vendosë parametrat e kontroleve operacionale për ujërat e ndotura, të paktën, për pH-in, temperaturën dhe fluksin.

6. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve, kur është e nevojshme, cakton në lejen e mjedisit vlerat kufi të shkarkimeve për hidrokarburet aromatike policiklike ose për ndotës të tjerë.

IX. KUSHTET OPERATIVE SPECIFIKE, QË DUHEN PËRFSHIRË NË LEJEN E MJEDISIT, NË LIDHJE ME TEPRICAT E MBETJEVE

Leja e mjedisit për operimin e impiantit të incinerimit ose bashkincinerimit, në lidhje me tepricat e mbetjeve që rezultojnë nga operimi i tyre, duhet të përmbajë kushte që sigurojnë që:

a) tepricat e mbetjeve të minimizohen në sasi dhe rrezikshmëri;

b) tepricat e mbetjeve të riciklohen, atje ku është e përshtatshme, drejtpërdrejt në impiant apo jashtë tij, në përputhje me legjislacionin në fuqi;

c) transportimi dhe depozitimi i menjëhershëm i tepricave të mbetjeve të thata në trajtë pluhuri (p.sh., nga kaldaja dhe nga trajtimi i gazrave të shkarkimit) të kryhen në mënyrë të tillë që të parandalohet përhapja në mjedis duke përdorur kontejnerë të mbyllur ose mjete të tjera të përshtatshme;

ç) Para caktimit të rrugëve që do të ndiqen për asgjësimin apo riciklimin e tepricave të mbetjeve nga impiantet e incinerimit dhe bashkincinerimit, duhet të kryhen testet e duhura për të përcaktuar karakteristikat fizike e kimike dhe potencialin ndotës të tepricave të mbetjeve të ndryshme nga incinerimi. Analizat duhet të bëhen në lidhje me fraksionet e tretshme totale, si edhe me fraksionet e tretshme të metaleve të rënda.

X. KUSHTET OPERATIVE SPECIFIKE, QË DUHEN PËRFSHIRË NË LEJEN E MJEDISIT, NË LIDHJE ME KONTROLLIN DHE MONITORIMIN

1. Leja e mjedisit për operimin e impiantit të incinerimit ose bashkincinerimit, në lidhje me kontrollin dhe monitorimin e operimit të tyre, duhet të përmbajë kushte që sigurojnë që:

a) Do të instalohen pajisje matëse dhe do të përdoren teknika për monitorimin e parametrave, kushteve dhe përqendrimeve të masës lidhur me procesin e incinerimit dhe bashkincinerimit;

b) Kalibrimi i pajisjeve automatike të monitorimit, për shkarkimet në ajër dhe ujë, do të kryhet, të paktën çdo tre vjet, me anë të matjeve paralele me metodat e referencës;

c) Matjet periodike të shkarkimeve në ajër dhe ujë do të kryhen në përputhje me pikat 1 dhe 2 të aneksit III të këtij vendimi.

2. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve duhet të kontrollojë, në mënyrë periodike, dhe të kryejë një testim vjetor mbikëqyrës për të siguruar funksionimin e duhur të instalimit të përshtatshëm, si edhe funksionimin e pajisjeve automatike të monitorimit, për shkarkimet në ajër dhe ujë.

3. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve do të caktojë vendin e marrjes së mostrave ose pikat e matjes, si pjesë e kushteve të lejes së mjedisit.

XI. KUSHTET OPERATIVE SPECIFIKE, QË DUHEN PËRFSHIRË NË LEJEN E MJEDISIT, NË LIDHJE ME MATJET E SHKARKIMEVE NË AJËR

1. Leja e mjedisit për operimin e një impianti incinerimi ose bashkincinerimi duhet të përcaktojë kërkesa për matjet e ndotësve të ajrit dhe të përmbajë kushte të cilat sigurojnë që:

a) Në përputhje me aneksin III të këtij vendimi, në impiantet e incinerimit dhe bashkincinerimit do të kryhen këto matje të ndotësve të ajrit:

i) Matje të vazhdueshme të substancave NO_x, me kusht që vlerat kufi të shkarkimeve të jenë caktuar, CO, pluhuri total, TOC, HCl, HF, SO₂ (aneksi III);

ii) Matje të vazhdueshme të parametrave të operacioneve të procesit: temperaturës pranë murit të brendshëm apo në një pikë tjetër përfaqësuese të dhomës së bashkincinerimit, që është autorizuar nga Agjencia Kombëtare e Mjedisit, përqendrimit të oksigjenit, trysnisë, si dhe temperaturës e përbërjes së avujve të ujit në gazrat e shkarkuara;

iii) Të paktën dy matje në vit për metalet e rënda, dioksinat dhe furanet; sidoqoftë, gjatë 12 muajve të parë të operimit duhet bërë, së paku, një matje çdo tre muaj;

iv) Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve, në qoftë se në lejen e mjedisit përcakton vlerat kufi të shkarkimeve për hidrokarburet aromatike policiklike ose për ndotës të tjerë, përcakton, gjithashtu, edhe periudhat përkatëse të matjeve.

b) Koha e qëndrimit, temperatura minimale dhe përmbajtja e oksigjenit në gazrat e shkarkuara do t'i nënshtrohen verifikimit të duhur, të paktën, një herë kur impianti i incinerimit ose bashkincinerimit të jetë vënë në shërbim dhe në kushtet më të pafavorshme të parashikueshme të operimit.

c) Rezultatet e matjeve të bëra për verifikimin e përmbushjes (respektimit) së vlerave kufi të shkarkimeve do të standardizohen, sipas kushteve të mëposhtme, ndërsa për oksigjenin sipas formulës së referuar në aneksin VI, të këtij vendimi:

i) Temperatura 273K (Kelvin), trysnia 101,3 kPa (kiloPaskal), 11% oksigjen, gaz i thatë, në gazin e shkarkuar të impianteve të bashkincinerimit;

ii) Temperatura 273K, trysnia 101,3 kPa, 3% oksigjen, gaz i thatë, në gazin e shkarkuar nga incinerimi i vajrave të përdorur;

iii) Kur mbetjet incinerohen apo bashkincinerohen në ajër të pasuruar me oksigjen, rezultatet e matjeve mund të standardizohen në bazë të përmbajtjes së oksigjenit të përcaktuar nga Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve, duke pasqyruar rrethanat e veçanta të çdo rasti individual;

iv) Në rastin e bashkincinerimit, rezultatet e matjeve do të standardizohen në bazë të përmbajtjes totale të oksigjenit, siç janë llogaritur në aneksin II, të këtij vendimi.

ç) Kur, si rezultat i trajtimit të gazrave të shkarkimit, shkarkimet e ndotësve nga një impiant incinerimi apo bashkincinerimi të mbetjeve të rrezikshme pakësohen, standardizimi sipas përmbajtjes së oksigjenit, i parashikuar në shkronjën "c", nënndarja "i", të kësaj pike, do të kryhet vetëm në qoftë se përmbajtja e oksigjenit në ndotësin në fjalë, e matur gjatë të njëjtës periudhë, e tejkalon përmbajtjen përkatëse standarde të oksigjenit.

2. Leja e mjedisit për operimin e një impianti incinerimi ose bashkincinerimi mund të përmbajë edhe kushte të tjera, lidhur me teknikat e matjeve, sipas të cilave, për metalet e rënda, dioksinat dhe furanet duhen kryer matje të vazhdueshme të vlerave kufi të shkarkimeve në ajër siç, parashikohet nga legjislacioni në fuqi, në përputhje me aneksin III, të këtij vendimi.

3. Matja e vazhdueshme e HF mund të mënjanohet nëse përdoren fazat e trajtimit për HCl, të cilat sigurojnë që vlera kufi e shkarkimit për HCl nuk është tejkaluar. Në këtë rast, shkarkimet e HCl duhet t'i nënshtrohen matjeve periodike, të parashikuara në shkronjën "a", nënndarja "iii", të pikës 1 të këtij kreu.

4. Matja e vazhdueshme e përbërjes së avujve të ujit nuk do të kërkohet nëse mostra e gazit të shkarkimit thahet para se të bëhet analiza e shkarkimeve.

5. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve, në lejen mjedisore të impiantit të incinerimit ose bashkincinerimit, për HCl, HF dhe SO₂, në vend të matjeve të vazhdueshme mund të autorizojë matjet periodike, të parashikuara në shkronjën "a", nënndarja "iii", të pikës 1 të këtij kreu, në qoftë se operatori mund të vërtetojë që shkarkimet e këtyre ndotësve në asnjë rrethanë nuk janë më të larta se vlerat kufi të shkarkimeve të përcaktuara.

6. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve mund të autorizojë, në lejen e mjedisit, reduktimin e frekuencës së matjeve periodike për metalet e rënda nga dy herë në vit në një herë në çdo dy vjet dhe për dioksinat e furanet nga dy herë në vit në një herë për çdo vit tek, me kusht që shkarkimet që rezultojnë nga incinerimi ose bashkincinerimi të jenë poshtë nivelit 50% të vlerave kufi të shkarkimeve, të vendosura respektivisht në përputhje me aneksin II ose aneksin V të këtij vendimi.

7. Kushtet e lejes së mjedisit për operimin e një impianti incinerimi ose bashkincinerimi në lidhje me

vlerat kufi të shkarkimit në ajër, konsiderohen si të përmbushura (respektuara) vetëm në qoftë se:

a) asnjëra prej vlerave mesatare ditore nuk i tejkalon vlerat kufi të shkarkimeve, të përcaktuara në aneksin V, shkronja "a" apo në aneksin II të këtij vendimi;

b) 97% e vlerës mesatare ditore gjatë vitit nuk e tejkalon vlerën kufi të shkarkimit, të përcaktuar në aneksin V, shkronja "e", pika e parë;

c) ose asnjëra prej vlerave mesatare gjysmorëshe nuk i tejkalon vlerat kufi të shkarkimeve, të përcaktuara në aneksin V, shkronja "b", kolona "A" të këtij vendimi, ose, atje ku ka lidhje, 97% e vlerave mesatare gjysmorëshe gjatë vitit nuk i tejkalojnë vlerat kufi të shkarkimeve, të përcaktuara në aneksin V, shkronja "b", kolona "B" të këtij vendimi;

ç) asnjëra nga vlerat mesatare, gjatë periudhës së marrjes së mostrës, të përcaktuar për metalet e rënda, dioksinat dhe furanet nuk i tejkalojnë vlerat kufi të shkarkimeve, të përcaktuara në aneksin V të këtij vendimi (c) dhe (d) ose aneksin II;

d) dispozitat e aneksit V, shkronja "e", kryeradha e dytë, ose të aneksit II të këtij vendimi janë përmbushur.

8. Vlerat mesatare gjysmorëshe dhe mesataret 10-minutëshe përcaktohen brenda kohës efektive të operimit, duke përjashtuar periudhat e fillimit dhe mbylljes, nëse nuk po incinerohet asnjë mbetje, nga vlerat e matura pasi është zbritur vlera e intervalit të konfidencës (besimit), e specifikuar në pikën 3, të aneksit III, bashkëlidhur këtij vendimi. Vlerat mesatare përcaktohen në bazë të vlerave mesatare të vlefshme.

9. Vlerat mesatare përgjatë periudhës së marrjes së mostrës, si edhe vlerat mesatare, në rastin e matjeve periodike të HF, HCl dhe SO₂, përcaktohen në përputhje me kërkesat e kushteve përkatëse të lejes së mjedisit në përputhje me dispozitat e kreut X të këtij vendimi dhe të aneksit III, bashkëlidhur këtij vendimi.

10. Operatori i impiantit të incinerimit ose bashkincinerimit duhet të njoftojë menjëherë Agjencinë e Mjedisit dhe Pyjeve, në qoftë se matjet e kryera tregojnë se vlerat kufi të shkarkimeve në ajër, të parashikuara në këtë vendim, janë tejkaluara.

11. Ministri, me urdhër, miraton formatin e regjistrimit, përpunimit dhe raportimit të rezultateve të matjeve për operimin e impianteve të incinerimit ose bashkincinerimit.

XII. KUSHTET OPERATIVE SPECIFIKE, QË DUHEN PËRFSHIRË NË LEJEN E MJEDISIT, NË LIDHJE ME MATJET E SHKARKIMEVE NË UJË

1. Leja përkatëse mjedisore për operimin e impianteve të incinerimit ose bashkincinerimit përcakton kërkesat për matjen e ndotësve të ujit dhe përmban kushte të cilat sigurojnë që:

a) Në pikën e shkarkimit të ujërave të ndotura do të kryhen:

i) matjet e vazhdueshme të parametrave të referuar në shkronjën "b" të pikës 5 të kreut VIII të këtij vendimi;

ii) matjet ditore të mostrave për lëndët e ngurta totale pezull të marra në vend. Në vend të tyre, në kushtet e lejes së mjedisit, Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve mund të kërkojë edhe matje të një mostre përfaqësuese në proporcion me fluksin e një periudhe prej 24 orësh;

iii) të paktën matjet mujore të një mostre përfaqësuese të substancave ndotëse të referuara në shkronjën "b" të pikës 1 të kreut VIII, të këtij vendimi, dhe në pikat 2 deri në 10 të aneksit IV, në proporcion me fluksin e një periudhe prej 24 orësh;

iv) të paktën çdo gjashtë muaj, matjet e dioksinave dhe furaneve; sidoqoftë për 12 muajt e parë të operimit duhet të kryhet një matje çdo tre muaj;

Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve kur përcakton, në lejet e mjedisit, vlerat kufi të shkarkimeve për hidrokarburet policiklike aromatike ose për ndotës të tjerë, përcakton, gjithashtu, edhe periudhat përkatëse të matjeve.

b) Monitorimi i masës së ndotësve në ujërat e ndotura të trajtuara duhet të bëhet sipas legjislacionit përkatës në fuqi dhe të përcaktohet në lejen e mjedisit së bashku me frekuencën e matjeve.

2. Kushtet e lejes së mjedisit për operimin e një impianti incinerimi ose bashkincinerimi, që lidhen me vlerat kufi të shkarkimeve për ujin, duhet të konsiderohen si të përmbushura nëse:

a) për lëndët e ngurta totale pezull (substancat ndotëse numër 1) 95% dhe 100% e vlerave të matura nuk i tejkalojnë vlerat respektive kufi të shkarkimeve, të përcaktuara në aneksin IV të këtij vendimi;

b) për metalet e rënda (substancat ndotëse numër 2 deri në 10) jo më shumë se një matje në vit i tejkalon vlerat kufi të shkarkimeve, të përcaktuara në aneksin IV; ose, nëse leja e mjedisit parashikon më shumë se 20 mostra në vit, jo më shumë se 5% e këtyre mostrave i tejkalon vlerat kufi të shkarkimeve, të

përcaktuara në aneksin IV;

c) për dioksinat dhe furanet (substancat ndotëse numër 11) matjet e bëra dy herë në vit nuk e tejkalojnë vlerën kufi të shkarkimit, të përcaktuar në aneksin IV të këtij vendimi.

3. Operatori i impiantit të incinerimit ose bashkincinerimit duhet të lajmërojë menjëherë Agjencinë e Mjedisit dhe Pyjeve, në qoftë se matjet e kryera tregojnë që vlerat kufi të shkarkimeve për ujin, të përcaktuara në këtë vendim, janë tejkaluar.

XIII. KUSHTET OPERATIVE SPECIFIKE, QË DUHEN PËRFSHIRË NË LEJEN E MJEDISIT, NË LIDHJE ME KUSHTET OPERATIVE JONORMALE

Leja e mjedisit për operimin e një impianti incinerimi ose bashkincinerimi duhet të përmbajë kushte të cilat sigurojnë që:

a) është caktuar periudha maksimale e lejueshme për ndalimet, shqetësimet ose defektet teknike të pashmangshme të pajisjeve të pastrimit apo atyre të matjes, gjatë të cilave përqendrimet e shkarkimeve të substancave të rregulluara në ajër dhe ujërat e ndotura të pastruara mund të tejkalojnë vlerat kufi të caktuara;

b) operatori duhet të reduktojë ose të ndalojë operacionet sa më shpejt të jetë e mundur, derisa të mund të rifillojnë operacionet normale;

c) pavarësisht nga parashtrimi i shkronjës “c” të pikës 3 të kreut VI të këtij vendimi, impianti i incinerimit apo i bashkincinerimit, ose linja e incinerimit në asnjë rrethanë nuk duhet të vazhdojë të incinerojë mbetje për më shumë se katër orë rresht, pa ndërprerje, në rast se janë tejkaluar vlerat kufi të shkarkimeve; për më tepër, kohëzgjatja e akumuluar e operacioneve në këto kushte, gjatë një viti, duhet të jetë më e vogël se 60 orë. Kohëzgjatja prej 60 orësh zbatohet për ato linja të të gjithë impiantit që janë të lidhura me një pajisje pastruese të vetme të gazeve të oxhakut.

ç) Përmbajtja totale e pluhurit të shkarkimeve në ajër e një impianti incinerimi në asnjë rrethanë nuk duhet të tejkalojë 150 mg/m^3 e shprehur si mesatare gjysmorëshe; për më tepër, vlerat kufi të shkarkimeve në ajër të CO dhe TOC nuk duhet të tejkalohen.

XIV. KËRKESA TË PËRGJITHSHME PËR DËRGIMIN DHE MARRJEN NË DORËZIM TË MBETJEVE

1. Operatori i impiantit të incinerimit apo bashkincinerimit duhet të marrë të gjitha masat e nevojshme paraprake në lidhje me dërgimin dhe marrjen në dorëzime të mbetjeve, me qëllim parandalimin apo kufizimin sa më shumë të jetë e mundur të efekteve negative mbi mjedisin, në veçanti ndotjen e ajrit, tokës, ujërave sipërfaqësore e atyre nëntokësore, si edhe aromat, zhurmën dhe rreziqet e drejtpërdrejta ndaj shëndetit të njeriut. Këto masa duhet që, të paktën, të plotësojnë kërkesat e parashikuara në pikat 2 e 3, të këtij kreu.

2. Operatori, nëse është e mundur, para pranimit të mbetjeve në impiantin e incinerimit apo të bashkincinerimit duhet të përcaktojë masën e çdo kategorie të mbetjeve, sipas vendimit nr. 99, datë 18.2.2005 të Këshillit të Ministrave “Mbi miratimin e Katalogut Shqiptar për Klasifikimin e Mbetjeve”.

3. Para pranimit të mbetjeve të rrezikshme në impiantin e incinerimit apo të bashkincinerimit, operatori duhet të ketë informacionin e disponueshëm me qëllim verifikimin, ndër të tjera, edhe të përmbushjes së kërkesave të lejes, të specifikuara në pikën 2, të kreut V të këtij vendimi. Ky informacion duhet të përfshijë:

a) të gjithë informacionin administrativ për procesin e gjenerimit të mbetjeve, nga dokumentet e përmendura në shkronjën “a” të pikës 1 të kreut V të këtij vendimi;

b) përbërjen fizike e, sa më shumë të jetë e mundur, atë kimike të mbetjeve, si dhe të gjitha informacionet e tjera të nevojshme për vlerësimin e përshtatshmërisë së tyre për procesin e synuar të bashkincinerimit;

c) karakteristikat e rrezikshme të mbetjeve, substancat me të cilat ato nuk mund të përzihen, si edhe masat paraprake që duhen marrë gjatë trajtimit të mbetjeve.

4. Para pranimit të mbetjeve në impiantin e incinerimit apo bashkincinerimit, operatori paraprakisht duhet që:

a) Të kryejë kontrollin e dokumenteve që kërkohen nga ligji “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”;

b) Të marrë mostrat përfaqësuese, sa më parë të jetë e mundur, përpara shkarkimit të tyre, p.sh., për mbetjet spitalore infektive, duke ushtruar kontrolle për të verifikuar përputhshmërinë me informacionin e parashikuar në pikën 3 të këtij kreu, dhe për të bërë të mundur që Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve të identifikojë natyrën e mbetjeve që do të trajtohen. Këto mostra duhet të ruhen për, të paktën, një muaj pas incinerimit.

5. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve mund të lejojnë përjashtime nga sa është parashikuar në pikat 2, 3 dhe 4 të këtij kreu, për impiantet industriale dhe ndërmarrjet që incinerojnë apo bashkincinerojnë mbetjet e veta në vendin e gjenerimit të mbetjeve, me kusht që të përmbushen kërkesat e këtij vendimi.

XV. DISPOZITA TRANSITORE

1. Pavarësisht nga dispozitat transitorë specifike, të përcaktuara në anekset e këtij vendimi, dispozitat e tij zbatohen për impiantet ekzistuese që nga data 1 janar 2016.

2. Për impiantet e reja, siç janë impiantet që nuk kategorizohen nën përkufizimin “impianti ekzistues i incinerimit ose bashkincinerimit”, dispozitat e këtij vendimi zbatohen nga data e hyrjes së tij në fuqi.

3. Impiantet e palëvizshme/fikse ose të lëvizshme, qëllimi i të cilave është gjenerimi i energjisë ose prodhimi i produkteve materiale dhe që janë në funksionim e kanë një leje mjedisi në përputhje me legjislacionin në fuqi, dhe që fillojnë bashkincinerimin e mbetjeve jo më vonë se data 1 janar 2015, duhet të konsiderohen si impiante ekzistuese me bashkincinerim.

4. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve, në lejen përkatëse të mjedisit, mund të autorizojë reduktimin e frekuencës së matjeve periodike, të parashikuar në pikën 1 të kreut XI të këtij vendimi, për metalet e rënda, dioksinat dhe furanet deri më 1 janar të vitit 2016, edhe në qoftë se kriteret e përcaktuara në pikën 1, të kreut XI, të këtij vendimi, nuk plotësohen, me kusht që:

a) mbetjet që duhen bashkincineruar ose incineruar të përbëhen vetëm nga fraksione të caktuara të përzgjedhura të mbetjeve jo të rrezikshme të djegshme, që nuk janë të përshtatshme për riciklim e që paraqesin karakteristika të caktuara, dhe të cilat më tej do të specifikohen në bazë të vlerësimit të referuar në shkronjën “ç” të kësaj pike;

b) bashkincinerimi dhe incinerimi i këtyre mbetjeve të jetë në përputhje me planet përkatëse të menaxhimit të mbetjeve, të referuara në ligjin “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”;

c) operatori të mund t’i provojë Agjencisë së Mjedisit dhe Pyjeve që shkarkimet janë në të gjitha rrethanat të konsiderueshme nën vlerat limit të shkarkimeve, të përcaktuara në aneksin II ose aneksin V bashkëlidhur këtij vendimi, për metalet e rënda, dioksinat dhe furanet; ky vlerësim duhet të bazohet në informacionin mbi cilësinë e mbetjeve që lidhen me të dhe matjet e shkarkimeve të këtyre ndotësve;

ç) kriteret e cilësisë dhe periudha e re për matjet periodike të jenë specifikuar në lejet përkatëse të mjedisit.

XVI. MONITORIMI DHE RAPORTIMI

1. Inspektorati Kombëtar i Mjedisit duhet të kryejë, të paktën, dy herë në vit inspektime të impianteve të incinerimit dhe bashkincinerimit, në përputhje me ligjet “Për lejet e mjedisit” dhe “Për mbrojtjen e mjedisit”.

2. Operatori i impianteve të incinerimit ose bashkincinerimit duhet të sigurojë që rezultatet e të gjitha matjeve që kërkohen të bëhen sipas këtij vendimi dhe në përputhje me lejen e mjedisit, janë regjistruar, përpunuar dhe paraqitur në mënyrën e duhur, me qëllim që Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve dhe Inspektorati Kombëtar i Mjedisit të mund të verifikojnë përmbushjen e kushteve të përcaktuara në lejen e mjedisit dhe të vlerave limit të shkarkimeve, të përcaktuara në këtë vendim.

3. Operatori i impianteve të incinerimit ose bashkincinerimit, të cilat kanë një kapacitet nominal prej dy ose më shumë tonë për orë, duhet të përgatisë një raport vjetor për funksionimin dhe monitorimin e impiantit. Raporti duhet, minimalisht, të japë llogari për mbarëvajtjen e procesit e të shkarkimeve në ajër dhe në ujë, duke e krahasuar me normat e shkarkimeve të përcaktuara në këtë vendim.

4. Operatori duhet ta dorëzojë raportin, e përmendur në pikën 3 të këtij kreu, në Agjencinë e Mjedisit dhe Pyjeve dhe Inspektoratin Kombëtar të Mjedisit brenda datës 30 nëntor të çdo viti kalendarik. Raporti duhet të jetë i disponueshëm për publikun, në përputhje me kërkesat e ligjit “Për mbrojtjen e mjedisit”. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve raporton periوديokisht në Ministri dhe në Komitetin Ndërmnistror për Mbetjet rezultatet e monitorimit në impiantet e incinerimit apo bashkincinerimit nga Inspektorati Kombëtar i Mjedisit, për plotësimin e kriterëve të përcaktuara në këtë vendim.

5. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve duhet të mbajë një listë të përditësuar të impianteve të incinerimit ose bashkincinerimit me një kapacitet nominal më pak se dy tonë për orë. Kjo listë duhet të jetë e disponueshme për publikun, në përputhje me kërkesat e ligjit “Për mbrojtjen e mjedisit”.

XVII. PROCEDURAT E MBYLLJES DHE TË KUJDESIT TË MËTEJSHËM

1. Operatori fillon procedurat e mbylljes dhe të kujdesit të mëtejshëm të incineratorit kur:

a) janë përmbushur kushtet përkatëse, të përcaktuara në lejen e mjedisit; ose

b) kur kërkesa e tij për mbyllje është miratuar nga Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve; ose

c) kur kërkohet, me një vendim të argumentuar, nga Agjencia e Mjedisit dhe e Pyjeve.

2. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve, përpara se të vendosë të miratojë ose jo mbylljen e incineratorit, kryen së bashku me Inspektoratin Kombëtar të Mjedisit një inspektim përfundimtar në vend dhe vlerëson të gjitha raportet e dorëzuara nga operatori.

3. Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve, kur vlerëson se janë përmbushur të gjitha kërkesat e vendosura në lejen e mjedisit dhe që vendi i incineratorit nuk paraqet ndonjë rrezik për shëndetin e njeriut ose mjedisin ku ai funksionon, i komunikon, me shkrim, operatorit vendimin për miratimin e mbylljes së incineratorit.

XVIII. DISPOZITA TË FUNDIT

1. Ministri është përgjegjës për nxjerrjen e akteve normative për zbatimin e pikës 11, të kreut XI, të këtij vendimi.

2. Emërtimi “Agjencia e Mjedisit dhe Pyjeve” do të zëvendësohet me “Agjencia Kombëtare e Mjedisit”, pas hyrjes në fuqi të ligjit nr. 10 431, datë 9.6.2011 “Për mbrojtjen e mjedisit”.

3. Ngarkohet Ministria e Mjedisit, Pyjeve dhe Administrimit të Ujërave për zbatimin e këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

KRYEMINISTRI
Sali Berisha